

RETEN I HOLSTEBRO DOM

afsagt den 29. august 2019

Sag BS-6615/2017-HOL

X A/S under konkurs
(advokat Flemming Jensen)

mod

VESTJYSK BANK A/S
(advokat Henrik Christian Strand)

Denne afgørelse er truffet af dommer

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen er anlagt den 22. maj 2017. Sagen drejer sig om omstødelse i henhold til konkurslovens §§ 67 og 74.

Sagsøgeren, X A/S under konkurs, har fremsat følgende påstand: VESTJYSK BANK A/S skal til X A/S under konkurs betale 431.570,67 kr. med procesrente fra den 20. januar 2017.

Sagsøgte, VESTJYSK BANK A/S, har fremsat påstand om frifindelse.

Oplysningerne i sagen

Det fremgår af sagen, at der den 6. april 2010 er tinglyst et skadesløsbrev (virksomhedspant) med en ramme på 1 mio. kr. til fordel for sagsøgte. Det fremgår endvidere af sagens oplysninger, at A og B har stillet en ubegrænset selvskyldnerkaution overfor sagsøgte, ligesom A og B har pantsat en ejendom beliggende ...vej 1, 6950 Ringkøbing, for 200.000 kr. ligeledes til fordel for sagsøgte.

Der er under sagen fremlagt en årsrapport for 2014 for X A/S, hvor det under ledelsesberetning er anført, at selskabets resultat og økonomiske udvikling må anses for utilfredsstillende, ligesom det er anført, at selskabet har tabt mere en 50% af virksomhedskapitalen. Årets resultat er angivet til et underskud på 627.239 kr. og en negativ egenkapital er anført med 827.696 kr.

Vestjysk Bank åbnede den 18. maj 2015 en løbende kredit på 1,5 mio. kr., heraf forhøjet med 0,5 mio. kr. Der skete endvidere en udvidelse af de afgivne kautionserklæringer.

Der er under sagen fremlagt en posteringsoversigt af 2. marts 2016 fra Vestjysk Bank vedrørende X A/S' kassekredit-konto. Det fremgår af denne oversigt, at trækket på kontoen fra den 30. december 2015 på 912.066,46 kr. pr. 27. januar 2016 er reduceret til 480.495,79 kr. Sagsøgeren har i den forbindelse henvist til, at der i den omhandlede periode er sket tilbageførsel af en række skete betalinger. En del betalinger har således været automatiske betalinger, men det fremgår af kontoen, at der efterfølgende er sket en annullering. Det fremgår endvidere af posteringsoversigten, at en huslejebetaling på 44.723,75 kr. er tilbageført, ligesom der den 6. januar 2016 er indgået et kontantbeløb fra døgnboks på 64.300 kr. Den 28. januar 2016 er der sket tilbageførsel af en lønudgift på 208.618,64 kr.

Der er mellem parterne enighed om, at Vestjysk Bank tiltrådte sit virksomhedspant med virkning pr. 27. januar 2016.

Den 3. februar 2016 blev der indgivet konkursbegæring af Skat, og den 22. februar 2016 blev der afsagt et konkursdekret. Det fremgår af retsbogen, at driften i selskabet var stoppet ultimo januar 2016, hvor forretningen blev lukket. Vestjysk Bank har i boet anmeldt et krav pr. 27. februar 2016 opgjort til 520.949,15 kr. Det fremgår i øvrigt at sagens oplysninger, at der i henhold til et panthaver-regnskab er tilfaldet Vestjysk Bank et beløb på 74.727,57 kr., ligesom der er fremkommet et provenu på 233.099,30 kr. efter inddrivelse af skyldige tilgodehavender. Vestjysk Banks tab er herefter opgjort til 213.130 kr. efter realisering af virksomhedspantet.

Ved deldom af 3. april 2019 har retten bestemt, at Vestjysk Bank ikke har løftet bevisbyrden for, at der før den 17. juli 2017 var fuldgod sikkerhed for bankens samlede tilgodehavende. Den 17. juli 2017 indsatte As far et beløb på 431.570,67 kr. på en spærret konto tilhørende kautionisterne.

Det er endvidere i deldommen anført, at der også efter den 17. juli 2017 er usikkerhed om, hvorvidt der er fuldgod sikkerhed for bankens krav.

Forklaringer

A har som vidne forklaret, at han drev bageriet sammen med de tidligere ejere i ca. tre år, og derefter stod han alene for driften i en fem til seks år. Fra 2015-2016 havde de fornemmelse af, hvor bageriet rent økonomisk var på vej hen. Inden da havde det set fornuftigt ud, men der skete desværre det i februar 2015, at adgangen til bageriet blev kraftig besværliggjort, fordi gaden, der er en ensrettet gade, blev gravet op. Som følge heraf havde man i ca. 10 måneder stort set ingen kunder i butikken, og dette havde naturligvis stor indvirkning på omsætningen, som faldt med 1 mio. kr. Vidnet kan bekræfte, at der i slutningen af december 2015 skete en tilbageførsel af en lønudbetaling, men dette skyldtes, at der var sket en fejlpostering. Vidnet var i øvrigt i løbende dialog med Vestjysk Bank, hvor det blev lovet, at banken nok skulle betale regninger, hvis der var penge på kontoen. Den 6. januar 2016 blev der indsat et kontantbeløb på 64.300 kr., som vedrørte en 3-4 dages salg af varer. Der indgik også et beløb på 150.000 kr. pr. 20. januar 2016, som hidrører fra et brødudsalg i ..., som blev nedlagt. En konkurrent betalte det pågældende beløb for goodwill. Det var vidnets beslutning, at forretningen skulle lukkes, bl.a. fordi Vestjysk Bank gav udtryk for, at der ikke længere var dækning til betaling af lønudgifter. Da Skat indgav en konkursbegæring, havde man i virksomheden været i dialog med Skat om en mulig aftale om afvikling af gæld.

Parternes synspunkter

X A/S under konkurs har i sit påstandsdokument anført følgende:

" ...

2. ANBRINGENDER:

2.1 Konkurslovens § 67

Til støtte for den nedlagte påstand gøres det gældende, at kreditnedbringelsen på konto nr. ... i perioden fra den 30. december 2015 til den 27. januar 2016 er omstødelig i henhold til konkurslovens § 67, stk. 1.

Det gøres gældende, at der ved kreditnedbringelsen er sket betaling af gæld senere end tre måneder før fristdagen.

Det gøres tillige gældende, at kreditnedbringelsen er betaling af gæld før normal betalingstid, idet nedbringelsen er sket efter det tidspunkt, hvor kreditten ikke længere kunne betragtes som en kredit.

Kreditnedbringelsen må i stedet betragtes som en slavisk nedbringelse af gælds-forholdet, eftersom adskillige af Xs kreditorer ikke længere modtog betaling, herunder medarbejdere og udlejer.

Det gøres endvidere gældende, at der ved kreditnedbringelsen er sket betaling med beløb, der afgørende har forringet skyldners betalingssevne, idet skyldners kassekredit er nedskrevet fra kr. 912.066,46 til kr. 480.495,79.

Hertil gøres det gældende, at kreditnedbringelsen ikke fremstår som ordinær, henset til den tidligere direktørs forklaring omkring kredittens løbende, konsekvente nedskrivning i perioden, samt at Vestjysk Bank afviste flere af Xs betalinger, herunder især betaling af løn og husleje.

2.2 Retsvirkninger efter konkurslovens § 75

Det følger af konkurslovens § 75, at såfremt der omstødes i henhold til konkurslovens § 67, skal den begunstigede fralægge sig den berigelse, han har vundet, dog ikke ud over boets tab. Dette beløb kan opgøres til kr. 431.570,67.

2.3 Konkurslovens § 74

Det gøres gældende, at kreditnedbringelsen på konto nr. ... i perioden fra den 30. december 2015 til den 27. januar 2016 er omstødelig i henhold til konkurslovens § 74.

Nedbringelsen af kreditten hos Vestjysk Bank på i alt kr. 431.570,67 er en utilbørlig disposition i strid med lighedsprincippet og begunstiger Vestjysk Bank på bekostning af Xs øvrige kreditorer.

X var eller blev på tidspunktet for kreditnedbringelsen insolvent. X var ikke i stand til at betale sine forpligtelser, efterhånden som disse forfaldt, da Vestjysk Bank løbende nedskrev af kreditrammen i takt med indbetalinger på kontoen, og da X

faktisk blev taget under konkursbehandling kort tid efter kreditnedbringelsen.

Det fremgår endvidere af Xs regnskab for 2014, bi-lag 7, at selskabet året forinden i 2014 havde realiseret et underskud på kr. 627.239,00, hvilket havde medført en negativ egenkapital på kr. 827.696,00.

Hertil kommer, at der i regnskabet note 1, bilag 7, er udtrykt væsentlig usikkerhed om going concern. Herunder, at X var afhængig af kreditfaciliteterne stillet til rådighed af selskabets pengeinstitut (Vestjysk Bank), hvilket Vestjysk Bank var bekendt med, hvorfor Vestjysk Bank havde tilkendegivet, at kreditfaciliteterne ikke ville blive ændret, såfremt Xs budgetmål blev overholdt.

Vestjysk Bank kendte eller burde kende til Xs insolvens samt de omstændigheder, der gjorde kreditnedbringelsen omstødelige, da Vestjysk Bank som Xs bank på tidspunktet for kreditnedbringelse havde eller burde have kendskab til, at selskabet var i væsentlige likviditetsproblemer, herunder med henvisning til note 1 i regnskabet for 2014, bilag 7, som angivet i afsnittet ovenfor.

2.4 Retsvirkningerne efter konkurslovens § 76

Det følger af konkurslovens § 76, at såfremt der omstødes i henhold til konkurslovens § 74, skal den begunstigede svare erstatning efter de almindelige regler.

Konkursboets tab kan opgøres til kr. 431.570,67, og det gøres gældende, at de øvrige betingelser for erstatning efter de almindelige regler er opfyldt.

..."

VESTJYSK BANK A/S har i sit påstandsdokument anført følgende:

" ...

ANBRINGENDER

Til støtte for den nedlagte påstand gøres det gældende, at der ikke kan ske omstødelse af en nedbringelse af en kassekredit, der er sikret ved

virksomhedspant, og som er blevet brugt til nedbringelse af virksomhedspanthavers tilgodehavende inden konkursen, uanset hvornår pantet kan siges at være tiltrådt.

Det er ubestridt, at det den 6. april 2010 tinglyste virksomhedspant er tinglyst tidligere end 3 måneder før fristdagen, og at virksomhedspantet i sig selv er uomstødeligt.

Det fremgår af forarbejderne til reglerne om virksomhedspant, at en eventuel omstødelse af indbetalinger på en sikret kredit foretaget inden panthavers tiltrædelse af pantet skal afgøres efter konkurslovens § 67.

Konkurslovens § 67 fastslår at betaling af gæld, der er foretaget senere end tre måneder før fristdagen, kan fordres omstødt, hvis betalingen er sket med usædvanlige betalingsmidler, før normal betalingstid eller med beløb, som afgørende har forringet skyldnerens betalingsevne, forudsat at betalingen ikke under hensyn til omstændighederne fremtrådte som ordinær.

Omvendt følger det af konkurslovens § 70 a om virksomhedspant, at omstødelse kan ske efter denne bestemmelse, hvis panthaver har tiltrådt virksomhedspantet.

Retstillingen er således forskellig alt efter, om virksomhedspantet er tiltrådt eller ej, hvorfor det er særlig relevant at få afgjort, hvornår virksomhedspanthaver kan siges at have tiltrådt pantet.

Det må overordnet set forstås ved tiltrædelse, at pantet realiseres tvangsmæssigt, hvorved pantsætterens aktiver minimeres tilsvarende. Det antages i forlængelse heraf, at virksomhedspantet kan tiltrædes på flere måder.

Det må utvivlsomt kunne lægges til grund, at panthavers gennemførelse af tvangsrealisationskridt medfører, at panthaver har trådt til pantet. Tiltrædelse kan endvidere ske ved panthavers meddelelse til pantsætter.

Derimod er det mere uklart, hvor grænsen går mellem meddelelse/ tvangsmæssige handlinger og mere almindelige handlinger/meddelelser om pantet i relation til, om virksomhedspantet kan anses for at være tiltrådt.

I tilfælde hvor panttageren har frataget pantsætterens rådigheden over en bestemt gruppe af aktiver antages det eksempelvis, at panttager har tiltrådt pantet, uden at der er givet egentlig meddelelse, f.eks. i det tilfælde, hvor et pengeinstitut har opsagt eller hævet et engagement med en kunde, og derudover hvor tilgodehavendet nedbringes gennem det virksomhedspantsatte.

Ligeledes antages det også at være tilfældet i situationer, hvor panttager gradvist nedsætter trækingsretten på en kassekredit i forbindelse med pantsætters indsættelse af beløb på denne.

Sammenfattende for tiltrædelsestilfældene må sammenholdt med Lasse Højlands opfattelse i ET.2017.75 kunne opsummeres således, at panttager skal foretage ensidige rådighedsfratagelser rettet mod pantsatte aktivers (fordringers) betalinger med henblik på fyldestgørelse i forbindelse med pantsætters truende misligholdelse for, at der foreligger en tiltrædelse af pantet.

I den såkaldte "Cimber-dom", jf. U2017.651H, krydser de overordnede retningslinjer for ovennævnte problemstilling i et vist omfang. Det skulle for Højesteret afgøres, hvorvidt et pengeinstitut uberettiget havde fyldestgjort sig i det af virksomheden stillede virksomhedspant, uden at pengeinstituttet på noget tidspunkt havde givet en formel meddelelse om tiltrædelse.

Parternes forhandlinger om nedbringelsen blev i dommen holdt op imod de ovennævnte kriterier for tiltrædelse, hvor pengeinstituttet blandt andet krævede af skyldneren, at der ikke måtte ske ekstraordinær betaling af dele af selskabets gæld til andre finansielle kreditorer, og at der ikke uden forudgående samtykke fra pengeinstituttet måtte foretages væsentlige træk på skyldnerens konti bortset fra som led i sædvanlig drift.

Højesteret konkluderede i dommen, at pengeinstituttet ikke over for skyldneren havde givet udtryk for, at pengeinstituttet tiltrådte eller agtede at tiltræde pantet, og derudover at pengeinstituttet ikke havde frataget selskaberne ret til at råde over løsøre, der var omfattet af virksomhedspantet, og at selskaberne herunder ikke var frataget rådigheden over de pantsatte fordringer, sml. Højlands opfattelse i ET.2017.75 ovenfor.

Der kan derfor udledes af dommen, at der skal meget til for, at en panttager kan siges at have tiltrådt pantet, og i forlængelse heraf kan det ligeledes udledes, at end ikke en opsigelse af et engagement statu-

erer tiltrædelse, selvom der til opsigelsen er påkrævet visse vilkår for denne.

Konsekvensen af dommen var, at indbetalingerne, der var sikret ved virksomhedspantet i perioden op til konkursen, ikke kunne omstødes, da de var sikret ved virksomhedspantet, hvis ramme ikke blev nedskrevet.

Anders Ørgaard fremhæver i en kommentar til dommen, at det i en større sammenhæng forekommer fornuftigt, at et pengeinstitut godt kan forlange ændringer i aftaleforholdet med en kunde, uden at det skal betragtes som om, at pengeinstituttet har indledt fyldestgørelse.

I ET 2017.188 FF anfører Kasper Steensgaard, at hvis kurator konstaterer, at fallenten i tiden op til konkursen er blevet presset til at nedbringe sin gæld, er det naturligt at undersøge, om panthaveren i den forbindelse er trådt til sit pant. Det kan betyde, at nedbringelsen har forbrugt af pantets sikkerhedsramme. Men som nævnt ovenfor er ikke ethvert pres på pantsætter et udtryk for tiltrædelse. Såfremt det ikke indebærer en rådighedsfratagelse af pantsatte aktiver med henblik på realisering, er der ikke tale om tiltrædelse.

Sammenfattende kan det lægges til grund, at et pengeinstitut har mulighed for at foretage en række ændringer i aftaleforholdet, uden at pantet derved tiltrædes og nedskrivningen af pantets ramme påbegyndes.

Det er værd at bemærke, at der er sammenfald mellem ordinærbehandling i konkurslovens § 67 og tiltrædelse af pantet, da pengeinstituttet terminologisk ikke kan oppebære ikke ordinære betalinger og først efterfølgende tiltræde sit virksomhedspant. Hvis pengeinstituttet ikke anses for at være tiltrådt, må pengeinstituttet have været i god tro om skyldnerens solvens, hvorfor omstødelse efter konkurslovens § 74 også er udelukket.

Derfor bliver det retlige tiltrædelsespunkt, der ikke nødvendigvis er sammenfaldende med pengeinstituttets meddelelse til virksomhedspantsætter, identisk med skillelinjen for om en eller flere betalinger er ordinære.

Som nævnt ovenfor skal det afgøres efter konkurslovens § 67, om der kan ske omstødelse i de tilfælde, hvor der eksempelvis er sket indbetalinger på en kassekredit, uden at virksomhedspanthaver har tiltrådt pantet.

Genstanden for omstødelse efter konkurslovens § 67 er kreditorbegunstigelser, jf. bestemmelsens ordlyd. Omstødelse er derfor udelukket, hvis fordringen, der betales, er sikret ved betryggende, uomstødeligt pant, jf. Ørgaards Konkursret (2014) side 113.

Uagtet den forudgående betaling vil kreditor følgelig ikke blive begunstiget, såfremt kreditors tilgodehavende i en konkursituation er sikret ved uomstødeligt pant, hvorfor dette ikke vil udgøre en kreditorbegunstigelse.

Som følge heraf vil omstødelse kunne ske for betalinger med midler, der ikke hidrører fra de pantsatte aktiver, da panthaver således både modtager betalingen og bevarer den eksisterende sikkerhed. Alternativt vil panthaver ikke opnå en begunstigelse, der kan lægge til grund for et omstødelighedskrav, jf. konkursloven § 75, da panthaver i en senere konkurs alligevel vil blive fyldestgjort i pantet.

Hvis virksomhedspantet ikke dækker hele det omstødelige beløb, vil den begunstigede have opnået en berigelse for så vidt angår den del af fordringen, som ikke var sikret.

U 2003.1955/2 Ø er i dette henseende central på området. En kassekredit var nedbragt med et betydeligt beløb i omstødelsesperioden, men der var mellem parterne enighed om, at pengeinstituttet havde uomstødelig sikkerhed for sit tilgodehavende mod skyldneren, hvorfor det allerede af den grund blev konkluderet, at betingelserne for omstødelighed af nedbringelsen af kassekreditte efter konkurslovens § 67, jf. § 75 ikke var opfyldt i forhold til pengeinstituttet.

Der kan derfor ikke ske omstødelse i de tilfælde, hvor et pengeinstitut har uomstødelig sikkerhed for et tilgodehavende, og som ellers umiddelbart kan omstødes efter konkurslovens § 67.

Afslutningsvis må det derfor også kunne lægges til grund, at der alene kan ske omstødelse efter konkurslovens § 67 i de tilfælde, hvor panthaver ikke har tiltrådt pantet, hvis der er sket nedbringelse af kassekreditte med et større beløb end der er sikkerhedsmæssig ramme for.

Det afgørende for om der kan ske omstødelse, og efter hvilke bestemmelser der kan ske omstødelse, er altså om virksomhedspanthaver har tiltrådt pantet eller ej. I de tilfælde hvor pantet er tiltrådt skal konkurslovens § 70 a iagttages:

”Er et virksomhedspant, jf. tinglysningslovens § 47 c, tinglyst senest 3 måneder før fristdagen, kan den forøgelse af pantet, der sker ved, at aktiver senere end 3 måneder før fristdagen bliver omfattet af pantet, omstødes, medmindre forøgelsen fremtrådte som ordinær. Kan der ske omstødelse efter 1. pkt., kan omstødelse tillige ske med hensyn til efterfølgende forøgelser, uanset om disse kan anses som ordinære. Omstødelse kan dog ikke ske, i det omfang den samlede forøgelse efter 1. og 2. pkt. modsvares af en forringelse af virksomhedspantet eller nettoforøgelse af den sikrede fordring, der er indtrådt efter den i 1. pkt. nævnte forøgelse.”

Efter bestemmelsens første punktum kan der ske omstødelse, såfremt et aktiv er blevet omfattet (grebet) af virksomhedspantet, og at der derved er sket en forøgelse af dette i omstødelsesperioden. Det er i dette henseende uden betydning, om et aktiv, som i forvejen er omfattet af virksomhedspantet, senere skulle stige i værdi, da det alene er selve tilgangen af nye aktiver i omstødelsesperioden, som der sigtes efter her.

Derudover skal det bemærkes, at det alene er aktiver, som der senere end 3 måneder før fristdagen bliver omfattet af virksomhedspantet, som kan omstødes.

Selvom der er sket en forøgelse af virksomhedspantet i omstødelsesperioden, vil der alene kunne ske omstødelse, såfremt forøgelsen ikke fremtrådte som ”ordinær”. Der vil derfor skulle foretages en ”ordinærvurdering” af det enkelte aktiv.

Det fremgår af bestemmelsens tredje led, at omstødelse ikke kan ske, i det omfang den samlede forøgelse efter 1. og 2. pkt. modsvares af en forringelse af virksomhedspantet eller nettoforøgelse af den sikrede fordring, der er indtrådt efter den i 1. pkt. nævnte forøgelse. Der kan til dette tilføjes, at forringelser af pantet i denne sammenhæng omfatter det forhold, at et aktiv udgår af pantet såvel som værdiforringelser i de pantsatte aktiver.

Sagsøgtens tiltrædelsepunkt er for så vidt underordnet i nærværende sag, da sagsøgtens mellemværende med selskabet fra den 30. december 2016 til den 27. januar 2017 blev nedbragt med kr. 431.570,67 og efterfølgende med kr. 233.091,30, i alt kr. 664.661,97.

Alle indbetalinger på selskabets kassekredit hos sagsøgte er betalt med tilgodehavender omfattet af virksomhedspantet med en ramme på kr. 1 mio., hvorfor sagsøgte har haft ”fuld god sikkerhed” for indbetalingerne, der aldrig har overstegt virksomhedspantets nominelle

ramme, og sagsøgte er derfor ikke blevet begunstiget, jf. konkurslovens § 75.

Herudover bestrides det, at de foretagne indbetalinger på kassekredit-ten er sket med usædvanlige betalingsmidler, før forfaldstid eller afgø-rende har forringet selskabets betalingsevne, og at indbetalingerne som minimum har fremstået som værende ordinære.
..."

Parterne har under hovedforhandlingen nærmere redegjort for deres opfattelse af sagen.

Rettens begrundelse og resultat

Sagens parter er enige om, at Vestjysk Bank A/S tiltrådte sit virksomhedspant med virkning pr. 27. januar 2016. Ved deldom af 3. april 2019 blev det statueret, at Vestjysk Bank A/S er rette sagsøgte i sagen, idet retten har begrundet sit resultat således:

"Det følger af sagen, at der er rejst krav om erstatning efter konkurslovens § 74, 1. og 2. led, jf. § 76, og allerede af den grund er der ikke grundlag for at frifinde sagsøgte, da der er tale om, at sagsøger skal svare erstatning efter almindelige regler, og sikkerheden som udgangspunkt ikke direkte dækker sådanne dispositioner.

Vedrørende tvisten om omstødelse i medfør af konkurslovens § 67, jf. § 75, er parterne enige om, at såfremt banken har fuldgod sikkerhed, vil banken ikke være rette sagsøger, og skal frifindes. Det er banken, der skal bevise, at de havde fuldgod sikkerhed. Det fremgår, at banken fik As far, C, til den 17. juli 2017 at indsætte 431.570,67 kr. på en spærret konto tilhørende kautionisterne. Det forhold, at banken fik C til at indbetale pengene på den spærrede konto, taler imod at banken før dette tidspunkt anså sig selv for at have fuldgod sikkerhed. Ejendommen ...vej 1, 6950 Ringkøbing, er ikke vurderet, og en teoretisk fremskrivning af ejendomsværdien er ikke et tilstrækkeligt bevis for, at der er fuldgod sikkerhed for det rejste krav. På baggrund af ovenstående har banken ikke løftet bevisbyrden for, at der før den 17. juli 2017 var fuldgod sikkerhed.

Det er usikkert, om C endelig og bindende har givet kautionisterne 431.570,67 kr., og om der eventuelt er andre krav, der kan rettes mod aktivet, hvorfor der også efter den 17. juli 2017 er usikkerhed om, om

der er fuldgod sikkerhed. På denne baggrund kan sagsøgtes frifindelsespåstand ikke tages til følge.”

Det kan efter bevisførelsen lægges til grund, at der i perioden fra den 30. december 2015 til den 27. januar 2016 skete en nedbringelse af trækket på kassekrediten fra 912.066,46 kr. til 480.495,79 kr.

I denne periode fortsatte driften af bageriet, og det fremgår af den fremlagte posteringsoversigt, at der i ovennævnte periode skete tilbageførsel af en række betalinger til forskellige leverandører og kreditorer samtidig med, at der fortsat på kontoen indgik indtægter fra salg af varer og andre ydelser. Dette betød, at der samlet set skete en reduktion i virksomhedens gæld til Vestjysk Bank A/S på 431.570,67 kr.

På denne baggrund, og da det i henhold til deldommen ikke kan anses for bevist, at Vestjysk Bank A/S havde fuldgod sikkerhed for sit krav hos X, finder retten, at nedbringelsen af gælden på 431.570,67 kr. alene kunne ske ved, at der ikke skete en løbende betaling af forfaldne krav til selskabets kreditorer.

Som følge heraf finder retten derfor, at nedbringelsen af saldoen på kassekrediten ikke fremstår som ordinær, og der kan derfor ske omstødelse efter konkurslovens § 67, stk. 1.

Sagsøgte, Vestjysk Bank A/S, skal betale sagsomkostninger til sagsøgeren, X A/S under konkurs, med 40.660 kr.

Sagsomkostningerne er efter sagens værdi, forløb og udfald fastsat til dækning af advokatudgift med 30.000 kr., og af retsafgift med 10.660 kr. Det er oplyst, at X A/S under konkurs er momsregistreret.

THI KENDES FOR RET :

VESTJYSK BANK A/S skal til X A/S under konkurs betale 431.570,67 kr. med procesrente fra den 20. januar 2017 kr.

VESTJYSK BANK A/S skal til X A/S under konkurs betale sagsomkostninger med 40.660 kr.

Beløbene skal betales inden 14 dage.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.